

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 28. august 2012
Sagsnr.: 16818
Dok.nr.: 427222

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 21. august 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 380 (Alm. del) som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Esben Lunde Larsen (V).

Spørgsmål 380:

”Ministeren bedes redegøre for, om danske landmænd kan få kendt de 10 meter brede randzoner langs alle danske vandløb ugyldige med henvisning til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention jf. artiklen ”Randzoner kan udløse milliard-erstatning” i Jyllands-Posten den 20. august 2012.”

Svar:

Af artiklen i Jyllands-Posten fremgår det, at professor, dr. jur. Søren Højgaard Mørup, Aarhus Universitet har udtalt, at: ”EMK bestemmer, at myndighederne ikke må foretage indgreb, som ikke er nødvendige. Hvis man udlægger randzoner med henvisning til, at det sker af hensyn til miljøet, men zonerne bevisligt ikke har nogen miljøeffekt, vil det være i strid med konventionen”.

For god ordens skyld skal det oplyses, at Artikel 1 i tillægsprotokol af 20. marts 1952 (første tillægsprotokol) i EMK omhandler beskyttelse af ejendomsretten. Bestemmelsen stiller krav om, at regulering af ejendomsretten skal have lovhjemmel, og om at et legitimt formål med indgrebet ud fra samfundets interesser og om proportionalitet mellem varetagelsen af de samfundsmæssige interesser og behovet for beskyttelse af den enkeltes ejendomsret. Der er således tale om en bestemmelse, der i det væsentlige stiller de samme indholdsmæssige krav til regulering af ejendomsretten som ekspropriationsbestemmelsen i den danske grundlov.

Det er Fødevareministeriets vurdering, at randzoneudlægget ikke udgør ekspropriation i grundlovens forstand, idet rådighedsindskrænkningen som følge af randzoneudlægget skal vejes op imod de nødvendige samfundsmæssige hensyn.

Udlæg af randzoner er samlet set et effektivt instrument til reduktion af kvælstof, fosfor og sprøjtegifte i vandmiljøet, ligesom randzoner giver mere natur. Som det fremgår af min besvarelse af spm. 371 alm. del, er der ikke nyere viden, der ændrer dette forhold, heller ikke i den rapport fra rådgivningsvirksomheden Niras, som ligger til grund for artiklen i Jyllandsposten

Spørgsmålet om bedømmelse af randzonestyrelsen i forhold til grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og henhører i sidste instans under domstolene.

Mette Gjerskov

/Ulla Heiden